

שבת. אָמַר לוֹ, וּמָה זֶה קִדּוּשׁ שֶׁל שַׁבָּת? אָמַר לוֹ, זֶה הַקִּדּוּשׁ שֶׁנִּמְשָׁךְ מִלְּמַעְלָה. אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, עֲשִׂיתָ שֶׁהַשַּׁבָּת אֵינָה קִדּוּשׁ, אֲלֹא קִדּוּשׁ שְׁשׁוּרָה עָלָיו מִלְּמַעְלָה.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, וְכֵן זֶה, (ישעיה נח) וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לַקִּדּוּשׁ ה' מְכַבֵּד. הַזְכִּיר שַׁבָּת לְחֹדֶד וּקִדּוּשׁ ה' לְחֹדֶד. אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, מִי זֶה קִדּוּשׁ ה'? אָמַר לוֹ, הַקִּדּוּשָׁה שִׁיּוּרְדַת מִלְּמַעְלָה וְשׁוּרָה עָלָיו. אָמַר לוֹ, אִם הַקִּדּוּשָׁה שֶׁנִּמְשָׁכֶת מִלְּמַעְלָה נִקְרְאתָ מְכַבֵּד, נִרְאֶה שֶׁשַּׁבָּת אֵינָה מְכַבֵּד, וְכַתּוּב וְכַבְדְתוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי אֲבָא, הַנַּח לוֹ לְאִישׁ הַזֶּה, שֶׁדָּבַר שֶׁל חֻכְמָה יֵשׁ בּוֹ שֶׁאֵינָנוּ יוֹדְעִים בּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, אָמַר אַתָּה. פָּתַח וְאָמַר, (ויקרא ט) אֵת שַׁבְּתוֹתֵי, אֵת - לְרַבּוֹת תַּחֲוֹם שַׁבָּת שֶׁהוּא אֶלְפִים אֲמוֹת לְכָל צֶדֶד, וּמִשּׁוֹם כֵּן רַבָּה אֵת. שַׁבְּתוֹתֵי - ג' אֲמוֹת שֶׁהֵן עֲלִיוֹנָה וְשַׁבָּת הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהֵן שְׁתַּיִם כְּלוּלוֹת יַחַד וְנִסְתָּרוֹת יַחַד.

נִשְׁאַרָה שַׁבָּת אַחֲרַת שְׁלֹא נִזְכְּרָה וְהִיָּתָה כְּבוּשָׁה. אָמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, מִיּוֹם שֶׁעֲשִׂיתָ אוֹתִי נִקְרְאתִי שַׁבָּת, וְהַיּוֹם אֵינִי בְּלִי לַיְלָה. אָמַר לָהּ, בְּתִי, אֵת שַׁבָּת, וְשַׁבָּת קָרְאתִי לָךְ, אֲבָל הַרִינִי מַעֲטָר אוֹתָךְ בַּעֲטָרָה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה. הַעֲבִיר כְּרוּז וְאָמַר מִקִּדְשֵׁי תִירָאוּ. וְזוֹ שַׁבָּת שֶׁל עָרֹב שַׁבָּת שֶׁהִיא יְרָאָה, וְשׁוּרָה בָּהּ יְרָאָה. וְמִי הוּא שֶׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכְּלִיל וְאָמַר אֲנִי ה'? וְאֲנִי שֶׁמַּעֲתִי מֵאֲבָא שְׁאָמַר כֵּן, וְדִיֵּק אֵת - לְרַבּוֹת תַּחֲוֹם שַׁבָּת. שַׁבְּתוֹתֵי - זֶה הַעֲגוּל וְהַרְבוּעַ שֶׁבַּפְּנִים, וְהֵם שְׁנַיִם. וְכַנְגֵּד אוֹתָם הַשְּׁנַיִם יֵשׁ שְׁתֵּי

תְּרִין אֵית תְּרִי קִדּוּשְׁתִּי

דְּשַׁבָּת. אָמַר לִיהָ דָּא קִדּוּשָׁא דְאַתְמִשְׁכָּא מְלַעֲיָלָא. אָמַר לִיהָ אִי הָכִי עֲבִידַת לְשַׁבָּת דְּלָאו אִיהוּ קִדְשׁ, אֲלֹא קִדּוּשָׁא דְשְׂרִיא עָלָיו מְלַעֲיָלָא.

אָמַר רַבִּי אֲבָא וְהָכִי הוּא (ישעיה נח)

וְקִרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲוֵנָה לַקִּדּוּשׁ יי מְכַוֵּב, אֲדַכְּרָ שַׁבָּת לְחֹדֶד וּקִדּוּשׁ יי לְחֹדֶד. אָמַר לִיהָ אִי הָכִי מָאֵן קִדּוּשׁ יי. אָמַר לִיהָ קִדּוּשָׁא דִּנְחִתָּא מְלַעֲיָלָא וְשְׂרִיא עָלֶיהָ. אָמַר לִיהָ אִי קִדּוּשָׁא דְאַתְמִשְׁכָּא מְלַעֲיָלָא אֲקָרִי מְכַוֵּב אֲתַחֲזִי דְשַׁבָּת לָאו אִיהוּ מְכַוֵּב וְכַתִּיב וְכַבְדְתוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי אֲבָא אַנְחָ לְהָאִי גְבָרָא דְמָלְהָ (סוֹדָתָא) דְחֻכְמָתָא אֵית בֵּיה דְאַנָּן לָא יִדְעָנָא בָּהּ. אָמְרוּ לִיהָ אִימָא אַנְתָּ. פָּתַח וְאָמַר, (ויקרא ט) אֵת שַׁבְּתוֹתֵי. אֵת לְאַסְגָּאָה תַּחֲוֹם שַׁבָּת דְּאִיהוּ תְּרִין אֶלְפִין אֲמִין לְכָל סֵטְרָא. וְכַנְגִין כֵּן אֲסַגִּי אֵת. שַׁבְּתוֹתֵי (ג' אֲמוֹת) שַׁבָּת עֲלָאָה וְשַׁבָּת תַּתָּאָה דְאַנּוֹן תְּרִין כְּלִילָן כַּחֲדָא וְסִתִּימִין כַּחֲדָא.

אֲשֶׁתָּאָר שַׁבָּת אַחֲרָא דְלָא אֲדַכְּרָ וְהוּא בְּכַסּוּפָא. אָמְרָה קָמִיהָ מְאָרִי דְעֲלָמָא מִיּוֹמָא דְעַבְדַּת לִי שַׁבָּת אֲתַקְרִינָא וְיּוֹמָא לָאו אִיהוּ בְּלָא לִילִיא. אָמַר לָהּ בְּרַתִּי שַׁבָּת אַנְתָּ וְשַׁבָּת קָרִינָא לָךְ, אֲבָל הָא אַנָּא מַעֲטָר לָךְ בַּעֲטָרָא עֲלָאָה יִתִּיר. אַעֲבַר כְּרוּזָא וְאָמַר מִקִּדְשֵׁי תִירָאוּ.

וְרָא שַׁבָּת דִּמְעָלִי שַׁבְּתָא דְאִיהִי יְרָאָה, וְשְׂרִיא בָּהּ יְרָאָה. וּמָאֵן אִיהוּ. דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַכְּלִיל וְאָמַר אֲנִי יי. וְאַנָּא שֶׁמַּעֲנָא מֵאֲבָא דְאָמַר הָכִי. וְדִיֵּיק אֵת לְאַסְגָּאָה תַּחֲוֹם שַׁבָּת. שַׁבְּתוֹתֵי דָּא עֲגוּלָא וְרַבּוּעַ דְלָגוּ, וְאַנּוֹן תְּרִין. וְלִקְבִיל אַנּוֹן

קדשות שיש לנו להזכיר, אחד ויכלו, ואחד קדוש.

ויכלו יש בו שלשים וחמש תבות, ובקדוש שאנו מקדשים יש שלשים וחמש תבות, והכל עולה לשבעים שמות שהקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל מתעטרים בהם. ומשום שהעגול והרבוע הזה הם שבתתי, שניהם כלולים בשמור, שכתוב תשמרו. שהרי השבת העליונה כאן לא נכללה בשמור, אלא בזכור, שהרי המלך העליון מסתים בזכור, ועל זה נקרא מלך שהשלוש שלו. והשלוש שלו הוא זכור, ועל כן אין מחלקת למעלה.

משום ששני שלומות למטה - אחד יצק"ב, ואחד יוס"ף. ומשום כף פתוב פעמים (ישעיה נז) שלום שלום לרחוק ולקרוב. לרחוק - זה יצקב. ולקרוב - זה יוסף. לרחוק, כמו שגאמר (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי, (שמות ב) ותתצב אחרתו מרחוק. ולקרוב, כמו שגאמר (דברים לב) חדשים מקרוב באו. מרחוק - זו הנקדה העליונה שעומדת בהיכל.

ועל זה כתוב תשמרו, נכלל בשמור. ומקדשי תיראו - זו הנקדה שעומדת באמצע שיש לירא ממנה יותר מן הכל שעגשו מיתה. והיגו מה שכתוב (שמות לא) מחלליה מות יומת. מי הם מחלליה? מי שנגנס לתוך החלל של העגול והרבוע למקום שאותה הנקדה שורה ופוגם בו - מות יומת. ועל זה כתוב תיראו. והנקדה ההיא נקראת אני, ועליה שורה אותו הנסתר העליון שלא התגלה. והיגו ה', והכל אחד.

יררו רבי אלעזר ורבי אבא ונשקו אותו. אמרו, ומה כל החכמה הזו יש תחת ידך ואתה

דאית לנו לאדפרא, חד ויכלו, וחד קדוש. ויכלו אית ביה תלתין וחמש תיבין.

ובקדושה (ובקדושה) דאנן מקדשין תלתין וחמש תיבין. וסליק כלא לשבעין שמהן דקדשא בריך הוא וכנסת ישראל אתעטר בהו. ובגין דעגולא ורבוועא דא אנון שבתותי, פלילן תרוייהו בשמור דכתיב תשמרו. דהא שבת עלאה הכא לא אתפליל בשמור אלא בזכור, דהא מלפא עלאה בזכור אסתים. ועל דא אקרי מלפא דשלמא דיליה, ושלמא דיליה זכור איהו. ועל דא לית מחלוקת לעילא.

בגין דתריין שלומות לתתא חד יצק"ב וחד יוס"ף. ובגין כף פתיב תרי זמני (ישעיה נז)

שלום שלום לרחוק ולקרוב. לרחוק דא יצקב, (דברים לב) ולקרוב דא יוסף. לרחוק כמה דאת אמר, (ירמיה לא) מרחוק יי נראה לי (שמות ב) ותתצב אחרתו מרחוק. ולקרוב כמה דאת אמר, (דברים לב) חדשים מקרוב באו. מרחוק דא נקודה עלאה דקיימא בהיכליה.

ועל דא כתיב תשמרו אתפליל בשמור. ומקדשי תיראו דא נקודה דקיימא באמצעיתא דאית לדחלא מנה יתיר מפלא דענשיה מיתה. והיגו דכתיב, (שמות לא) מחלליה מות יומת. מאן מחלליה. מאן דעאל לגו חלל דעגולא ורבוועא לאתר דההוא דנקודה שריא ופגים ביה מות יומת. ועל דא כתיב תיראו. וההיא נקודה אקרי אני, ועלה שריא ההוא דסתים עלאה דלא אתגליא והיגו יי וכלא חד.

נחתו רבי אלעזר ורבי אבא ונשקוהו. אמרו ומה כל חכמתא דא אית תחות ידך ואת טעין אבתרין. אמרו ליה